

[Finansministeren]

procentenheder i 1991. Det vil svare til, at finanseffekten ville have ligget i intervallet fra $\div 0,5$ til $\div 1,0$ pct. af BNP i hele perioden. Arbejdsløsheden ville i 1991 skønsmæssigt have været ca. 75.000 personer højere som følge af en sådan politik.

Det skal som afslutning bemærkes, at DAU-saldoen alene omfatter staten, men ikke kommunerne og de offentlige fonde. DAU-saldoen er således ikke et tilstrækkeligt mål for den offentlige sektors samlede påvirkning af økonomien. Et bedre mål er den offentlige sektors saldo, der lagt sammen med den private sektors saldo giver betalingsbalancens løbende poster. Den offentlige sektors saldo er ligesom DAU-saldoen konjunkturafhængig. I 1982 androg underskuddet på den offentlige sektors saldo 9 pct. af BNP. Skønnet for det tilsvarende underskud i 1991 er mindre end 2 pct. af BNP. Der er således tale om en afgørende forbedring af de offentlige finanser siden 1982. Med den forøgede vækst og en fastholdt stram finanspolitik vil underskuddet blive vendt til overskud, således at også afviklingen af den indenlandske gæld kan påbegyndes, som tilfældet allerede er med den udenlandske gæld.

Spm. nr. S 32

Til statsministeren (7/10 91) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at sikre, at principperne i ligestillingslovens § 2 opfyldes, når det drejer sig om besættelse af stillinger som offentlige forsvarsadvokater, således at borgere i alle retskredse får mulighed for at få beskikket en kvindelig forsvarsadvokat?«

Begrundelse

I overensstemmelse med princippet i ligestillingslovens § 2 bør der i alle retskredse være udpeget kvindelige forsvarsadvokater, men særlig når det drejer sig om voldtægtssager, er det af stor betydning for ofrene, at der kan beskikkes en kvindelig advokat.

Svar (24/10 91):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Vedrørende spørgsmålet om besættelse af stillinger som offentlige forsvarsadvokater og

ligebehandlingslovens regler kan jeg henvise til vedlagte skrivelse af 22. oktober 1991 fra Justitsministeriet til Folketingets Retsudvalg om denne sag.

Justitsministeriet har desuden oplyst, at ministeriet med henblik på mere generelle overvejelser vil anmode Advokatrådet og Dommerforeningen om en udtalelse vedrørende spørgsmålet om, hvorledes man ved antagelsen af beneficerede advokater bedst kan tilgode et behov for at kunne få beskikket beneficerede advokater af begge køn.

Bilag

Besvarelse af spørgsmål nr. 18 af 3. oktober 1991 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 19)

Spørgsmål:

»Kan ministeren acceptere, at der ikke tages hensyn til ligestillingslovens § 2 ved besættelse af en stilling som offentlig forsvarer ved Vordingborg Byret, når der ikke i hele Sydsjælland findes en eneste kvindelig beskikket forsvarer?«

Svar:

Efter § 2 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder, jf. lovbekendtgørelse nr. 686 af 11. oktober 1990, skal enhver arbejdsgiver behandle mænd og kvinder lige ved ansættelser, forflytninger og forfremmelser.

Efter lovens § 5, stk. 1, gælder pligten til ligebehandling også enhver, der fastsætter bestemmelser og træffer afgørelse om adgang til at udøve et selvstændigt erhverv. Dette gælder også oprettelse, indretning eller udvidelse af en virksomhed samt påbegyndelse eller udvidelse af enhver anden form for selvstændig virksomhed, herunder finansiering heraf.

Ved Justitsministeriets antagelse af en advokat som offentlig forsvarer og til at udføre sager for parter, der har fri proces, sker der ikke nogen »ansættelse« af den pågældende advokat. Justitsministeriet er ikke »arbejdsgiver« for advokaten. Der etableres ikke et tjenesteforhold mellem advokaten og Justitsministeriet, og ligebehandlingslovens § 2 finder derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke anvendelse.